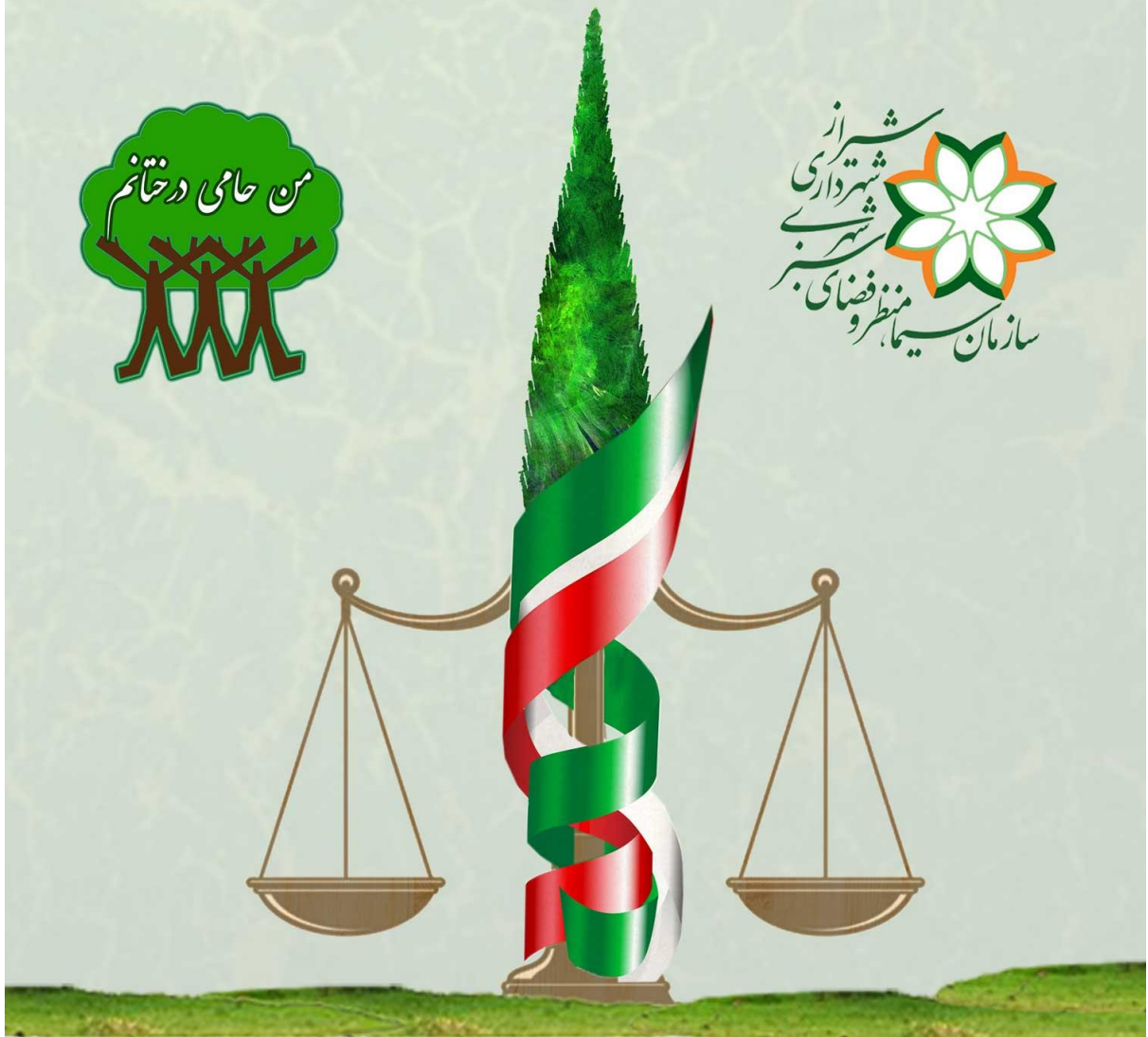

شیراز سبز، شیراز سربلند

آیین نامه اجرایی ماده یک قانون اصلاح لایحه قانونی
حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها

آیین نامه اجرایی

ماده یک قانون اصلاح لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها

مصوب ۱۳۸۸/۰۴/۲۰ مجمع تشخیص مصلحت نظام

(تنقیحی مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۱۷ شورای عالی استانها)

۱۴۰۱/۰۹/۰۲

شماره ۶۹۸۷/۱۴۰۱

جناب آقای دکتر مجید اکبرپور

مدیرعامل و رئیس محترم هیأت مدیره شرکت روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

به استحضار می‌رساند در اجرای ماده (۱) قانون اصلاح قانون حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها مصوب ۱۳۸۸/۰۴/۲۰ مجمع تشخیص مصلحت نظام، آیین نامه موضوع ماده (۱) قانون مذکور پس از طی مراحل لازم در اجلاس مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۲۰ شورای عالی استانها به تصویب رسید و اصلاحیه آن در نهمین اجلاس مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۱۷ این شورا مصوب گردید. مطابق قانون فوق الذکر، آیین نامه مذکور برای کلیه دستگاه‌های اجرایی مرتبط و شوراهای اسلامی شهر لازم‌الاجرا است. نظر به ضرورت اطلاع کلیه دستگاه‌های و به ویژه شوراها و مدیریت شهری و مردم از مصوبه مزبور، بدین وسیله اصلاحیه آیین نامه موصوف به پیوست ارسال می‌گردد.

رئیس شورای عالی استانها - پرویز سروری

آیین نامه اجرایی ماده یک قانون اصلاح لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز
در شهرها مصوب ۱۳۸۸/۰۴/۲۰ مجمع تشخیص مصلحت نظام

(تنقیحی مورخ ۱۴۰۱/۰۶/۱۷ شورای عالی استانها)

ماده ۱- تعاریف:

(الف) **نهال:** گیاه دارای ساقه (تنه) چوبی منفرد که محیط بن آن کمتر از پانزده (۱۵) سانتیمتر باشد.

(ب) **درخت:** گیاه خشبی (چوبی) دارای ساقه منفرد اعم از درخت دارای میوه ماکول (مثمر) و سایر درختان (غیر مثمر) که محیط بن آنها از پانزده سانتیمتر کمتر نباشد.

تبصره ۵- درخت مو با هر بن و بوته‌های چای مشمول این تعریف می‌باشد.

(ج) **بن درخت:** محل تلاقی تنه درخت یا نهال با سطح زمین است. در صورتی که درخت در سطح زمین به چند ساقه منشعب شده باشد بن قطورترین ساقه ملاک عمل خواهد بود و بقیه ساقه‌ها شاخه محسوب می‌شوند.

(د) **باغ:** از نظر این آیین نامه به محلی اطلاق می‌شود که مطابق سند مالکیت رسمی، حداقل ۵۰۰ متر مربع مساحت داشته و سطح اشغال بنای مجاز آن (مطابق با پروانه و گواهی معتبر تا قبل از تصویب اصلاحیه قانون - ۱۳۸۸/۰۴/۲۰) کمتر از ۴۵ درصد بوده و علاوه بر آن حداقل یکی از مشخصات ذیل را داشته باشد:

جزء یکم: به طور متوسط در هر بیست و پنج (۲۵) متر مربع یک اصله درخت مثمر و یا غیرمثمر و یا ترکیبی از آنها وجود داشته باشد. قطع و امحای درختان موجب عدم احتساب تعداد درختان کسر شده در آمار لحاظ شده در این بند نخواهد بود.

جزء دوم: دارا بودن سند مالکیت و یا سند مادر (مشروط بر آنکه سند مادر صادره بعد از تصویب لایحه قانونی سال ۱۳۵۹ باشد) به عنوان باغ، باغچه، زمین مشجر و باغ عمارت.

جزء سوم: دارا بودن سابقه رأی دایر باغ، دایر باغچه، دایر مشجر از کمیسیون ماده دوازدهم (۱۲) قانون زمین شهری.

جزء چهارم: محل‌هایی که در حریم شهر توسط وزارت جهاد کشاورزی باغ شناخته شده‌اند و سپس در طرح‌های توسعه شهری جدید به محدوده‌های شهری الحاق گردیده‌اند.

جزء پنجم: افزون بر جزءهای فوق‌الذکر، محل‌هایی که از حیث دارا بودن ارزش‌های زیست‌محیطی (از جمله وجود درختان کهنسال و ارزشمند، بوستان، زیرساخت آبی) مبتنی بر اقتضای بومی و محلی که توسط شوراهای اسلامی شهر، بر اساس ملاک‌ها و معیارهایی که توسط همان شورا تعیین و تصویب می‌گردد، باغ شناخته می‌شوند. شوراهای اسلامی شهر موظف به تعیین معیارهای دقیق و شفاف این جزء (من جمله اراضی مجزی شده از باغ‌های پیوسته و پهنه‌های سبز، املاکی که پوشش توده درختان بر بناها غلبه داشته باشند و...) بوده و صرفاً پس از تأیید معیارها توسط شورای عالی استان‌ها، قابلیت اجرایی دارد.

تبصره ۱- در بررسی سابقه وضعیت درختان در جزءهای ۱ و ۵، استناد به تصاویر هوایی سال ۱۳۵۸ به بعد معتبر و قابل استناد می‌باشد، به ویژه در املاک مشمول جزء ۲ که سند مالکیت قبل از تصویب قانون (سال ۱۳۵۹) دارند.

تبصره ۲- جهت جلوگیری از خردشدن املاک باغ طبق قانون، در صورت تفکیک باغ به عرصه‌های کوچکتر و بلافصل بودن پلاک از سایر قطعات تفکیکی، عرصه‌های تفکیکی و مفروزه به هر مساحت که باشند، باغ محسوب می‌گردند.

تبصره ۳- محلهایی که فاقد شروط پنجگانه مذکور بوده و باغ شناخته نشوند، در صورتی که بعد از تصویب این آیین‌نامه درختکاری شوند، مشمول جزء ۱ نبوده و همچنان باغ شناخته نمی‌شوند. مشروط بر آنکه درختان توسط مالک یا ذینفع در سامانه ثبت درخت درج شوند. شهرداری نیز

مكلف است پس از اعلام مالك يا ذينفع، تصاوير هوايي و گزارش مربوط به غرس درختان را ثبت و در سامانه‌هاي مربوطه بارگذاري نمايد.

(ه) فضاي سبز شهري: عرصه‌هاي مشجر و داراي پوشش گياهي و يا عرصه‌هاي داراي کاربري فضاي سبز در طرح‌هاي جامع و تفصيلي شهري در محدوده و حریم شهرها كه داراي مالكيت عمومي، دولتي و خصوصي باشند.

(و) قانون: منظور از قانون در اين آئين‌نامه قانون «اصلاح قانون حفظ و گسترش فضاي سبز در شهرها مصوب سال ۱۳۵۹/۰۳/۰۱ شوراي انقلاب» مي باشد كه در تاريخ ۱۳/۰۵/۱۳۸۸ به تصويب مجمع تشخيص مصلحت نظام رسيده است.

ماده ۲- حدنصاب تفكيك باغات در محدوده شهرها مطابق دستورالعمل ماده ۱۴ قانون زمين شهري مي باشد.

ماده ۳- شهرداري مكلف است حتي المقدور از طريق سامانه‌هاي الكترونيك قبل از صدور پروانه ساختماني، گواهي پايان كار ساختماني، افزاي، تفكيك، تغيير کاربري اراضي فضاي سبز واقع در طرح‌هاي دولتي و تغيير کاربري املاك واقع در طرح‌هاي توسعه شهري جهت بررسي نوعيت املاك و اراضي براساس مفاد بند «د» و تعداد درختان املاك و اراضي (مطابق وضع موجود و سوابق ملك) و تعيين تكليف تداخل درختان با محل احداث بنا و طرح‌هاي عمراني، موضوع را از كميسيون ماده هفت اين آئين نامه استعلام نمايد.

آراي قبلي با نوعيت باغ، صادره توسط مراجع ذيصلاح (مراجع قضايي، كميسيون ماده ۱۲ قانون زمين شهري (تا پيش از اصلاح قانون يعني سال ۱۳۸۸) و سازمان ثبت اسناد و املاك، مطابق جزءهاي دوم و سوم اين آئين نامه و باغات مشمول جزء يكم و چهارم بند «د» كه به تشخيص كميسيون ماده ۷ نوعيت قطعي باغ داشته باشند نيازي به طرح مجدد در شوراي اسلامي شهر ندارد، مگر آنكه نظر كميسيون در مراجع قضايي نقض شود.

تبصره ۵- املاک و اراضی که براساس طرحهای جامع و تفصیلی شهر، در پهنه فضای سبز (G) واقع شده‌اند، قابلیت طرح در کمیسیونهای ماده ۷ را نداشته و باید بصورت فضای سبز بمانند.

ماده ۴- کاشت، حفاظت و آبیاری درختان و فضاهای سبز معابر، میدین، بزرگراه‌ها و بوستان‌های عمومی واقع در داخل محدوده شهرها به استثنای بوستان‌های محیط زیست و مناطق چهارگانه موضوع بند الف ماده ۳ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست از وظایف شهرداری است.

تبصره ۱- حفظ، نگهداری و آبیاری درختان در سایر محل‌های مشمول قانون به عهده مالکین، ساکنین (بهره برداران) و متصرفین آنها است.

تبصره ۲- در مورد موقوفات؛ متولیان و متصدیان یا قائم مقام قانونی آنان یا مستأجرین، بهره برداران و متصرفین مسئول آبیاری و نگهداری درختان هستند.

تبصره ۳- در صورت اهمال در نگهداری درختان مشمول قانون، شهرداری موظف است با اخذ مجوز از دادستان، رأساً نسبت به آبیاری و نگهداری آنها اقدام و هزینه‌های متعلقه را با پانزده درصد اضافی به عنوان کارمزد از مالک دریافت نماید لکن در صورت اعلام مالک مبنی بر عدم توانایی در نگهداری درختان شهرداری مجاز است درخصوص حفظ و نگهداری درختان به مالک مساعدت نموده و تنها هزینه‌های مترتبه را از وی دریافت نماید. در صورت استنکاف مالک یا متصدی از پرداخت هزینه‌های فوق الذکر، اداره اجرای احکام ثبت محل با دستور دادستان مکلف است نسبت به وصول و واریز آن به حساب شهرداری طبق اجرای اسناد لازم الاجرا اقدام نماید.

ماده ۵- برای قطع و جابجایی هرگونه درخت در معابر و اماکن عمومی، دولتی و خصوصی واقع در محدوده و حریم شهر، با درخواست مالکین، متولیان، متصدیان و اشخاص مسئول این اماکن، در موارد زیر شهرداری مکلف است صرفاً پس از اخذ رأی کمیسیون موضوع ماده ۷ این آیین‌نامه، مجوز صادر نماید:

الف- درخت غیر مثمري که به سن بهره‌وری رسیده باشد و به قصد انتفاع از چوب آن درخواست قطع داده شده باشد که در این صورت باید به جای آن توسط مالک یا متقاضی مجدداً درخت غرس شود. چنانچه شهرداری مایل به حفظ درخت باشد، بهای عادلانه چوب آن را با توافق

با مالک پرداخت می نماید و در صورت اختلاف بهای آن طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری تعیین و به مالک پرداخت خواهد شد.

ب- درختی که به علت آفت زدگی، بیماری، انگل و یا علل غیر عمد دیگر خشک شده و یا احتمال سرایت آفت و بیماری از آن به دیگر درختان و گیاهان وجود داشته باشد و یا احتمال سقوط آن برود که در این صورت باید به جای آنها نهال به میزان دو برابر محیط بُن درخت غرس شود (مطابق تبصره ۲ انجام شود).

ج- درخت در محل احداث ساختمان و یا مسیر راه، کانال و مجاری آب، خطوط انتقال برق، لوله کشی نفت، گاز، تلفن و نظایر آن قرار گرفته باشد و یا به هر نوعی مانع از اجرای طرح های عمرانی و عمومی باشد.

د- درخت واقع در معابر و یا میادین مانع عبور و مرور طبیعی باشد و یا وجود آن برای مالکین و ساکنین مزاحمت ایجاد کرده باشد.

تبصره ۱- شهرداری و کلیه دستگاه های ارائه دهنده خدمات شهری (از قبیل آب، فاضلاب، گاز، برق، مخابرات، شرکت پخش فرآورده های نفتی و شهرداری و سازمان های وابسته به آن) موظفند قبل از انجام هرگونه عملیات عمرانی که مستلزم قطع درختان و یا تخریب فضای سبز باشد، علاوه بر سایر مجوزهای لازم، از کمیسیون موضوع ماده ۷ آیین نامه مجوز اخذ نمایند.

تبصره ۲- در مورد بندهای (ج) و (د) اولویت با انتقال درختان در فصل مناسب با نظارت شهرداری و با رعایت اصول علمی و فنی می باشد و در صورت اجتناب ناپذیر بودن قطع درخت و عدم امکان واکاری می باید با رعایت اصول ایمنی به ازای درخت هایی که اجازه قطع آن از طرف کمیسیون ماده (۷) این آیین نامه صادر می شود به تعداد دو برابر مجموع محیط بُن ها در محل تعیین شده که شهرداری معین می کند غرس نماید.

تبصره ۳- عوارض قطع درخت موضوع این ماده و جرایم قطع بدون مجوز درختان، طبق تعرفه های پیشنهادی شهرداری به تصویب شورای اسلامی شهر می رسد، توسط شهرداری اخذ خواهد شد. شهرداری مکلف است درآمد متمرکز حاصل از این عوارض و جرایم را تماماً و صرفاً

به توسعه فضای سبز، ایجاد و تجهیز بوستان‌های عمومی اختصاص دهد و صرف آن در سایر امور ممنوع می‌باشد.

ماده ۶- در صورتی که شخص یا اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی موجبات اتلاف و امحای درختان موضوع قانون را فراهم آورند شهرداری در اجرای ماده ۴ قانون (مصوب ۱۳۸۸) موظف است نسبت به تعقیب جزایی و اخذ جریمه از طریق مراجع قضایی و پیگیری جبران خسارت وارده اقدام نماید. مأمورین شهرداری که در اجرای ماده (۵) این آیین‌نامه از انجام این وظیفه تعلل نموده و به موقع اقدام نکنند متخلف شناخته شده و مورد تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت.

ماده ۷- به منظور نظارت بر حسن اجرای قانون و اجرای این آیین‌نامه، دبیرخانه و کمیسیونی مرکب از اعضای زیر در کلانشهرها تشکیل می‌شود:

الف- دوفرد از اعضای شورای اسلامی شهر به انتخاب شورا که یک نفر آشنا به حوزه و مسائل شهرسازی و معماری و یک نفر آشنا به حوزه محیط‌زیست و فضای سبز باشد.

ب- یکی از معاونین شهردار به انتخاب شهردار.

ج- رییس یا مدیرعامل سازمان بوستان‌ها و فضای سبز شهر.

د- یک نفر قاضی رسمی دادگستری به انتخاب قوه قضاییه.

در سایر شهرها ترکیب کمیسیون عبارت است از:

الف- یکی از اعضای شورای اسلامی شهر به انتخاب شورا.

ب- یک نفر از معاونین شهرداری به انتخاب شهردار.

ج- یک نفر قاضی رسمی دادگستری به انتخاب قوه قضاییه.

مسئول دبیرخانه کمیسیون و مسئول پیگیری اجرای آرای کمیسیون، مدیرعامل سازمان بوستان‌ها و فضای سبز و در صورت عدم وجود سازمان بوستان‌ها و فضای سبز در شهرداری، بالاترین مقام مسئول حوزه فضای سبز می‌باشد.

تبصره ۱- شهرداری موظف است برای صدور پروانه ساختمانی در ابتدای مراحل صدور پروانه و پایانکار عملیات ساختمانی در کلیه املاک که در محدوده شهر واقع می‌باشد و نیز سایر امور مطابق ماده ۳ این آیین نامه، نظر کمیسیون فوق را اخذ نموده و مطابق آن عمل نماید.

تبصره ۲- شهرداری موظف است در کلان شهرها در ابتدای مراحل صدور پروانه و پایانکار عملیات ساختمانی در عرصه‌های با مساحت کمتر از ۲۰۰۰ متر مربع واقع در محدوده شهر کمیسیونی مرکب از اعضای زیر را در هر یک از مناطق شهرداری تشکیل داده و نظریه کمیسیون را اخذ و مطابق آن اقدام کند:

الف- یک عضو شورای اسلامی شهر به انتخاب شورا.

ب- مدیر منطقه شهرداری و در صورتی که شهرداری منطقه نداشته باشد، شهردار آن شهر.

ج- نماینده مدیرعامل سازمان بوستان‌ها و فضای سبز شهرداری، در صورت عدم وجود سازمان بوستان‌ها و فضای سبز در شهرداری نماینده معاون خدمات شهری شهرداری.

تبصره ۳- جهت تشخیص باغ توسط شورای اسلامی شهر، شهرداری موظف است پرونده املاک موضوع جزء ۵ بند «د» ماده یکم آیین نامه را به همراه نظریه کارشناسی کمیسیون ماده هفت به شورای اسلامی شهر ارسال نماید. املاک و اراضی که طبق اجزای ۱ تا ۴ بند د ماده ۱ در کمیسیونهای ماده ۷ باغ شناخته شده‌اند نیاز به طرح مجدد در شورای اسلامی شهر ندارند، مگر آن که نظر کمیسیون در مراجع قضایی نقض شود، رای صادر شده توسط شورای اسلامی شهر قطعی بوده و ملاک عمل می‌باشد.

ماده ۸- متقاضیان قطع، جابجایی یا سربرداری و هرس درختان و توسعه فضای سبز عمومی باید درخواست خود را ترجیحاً به صورت فرم‌های الکترونیک به شهرداری اعلام نمایند. شهرداری

مکلف است تمامی این درخواست‌ها را به صورت آنی به کمیسیون ماده ۷ موضوع این آیین‌نامه ارجاع و کمیسیون مزبور حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز کاری در خصوص درخواست متقاضی اعلام نظر نماید و شهرداری به صورت آنی به متقاضی اعلام نماید.

تبصره ۱- شهرداری و متقاضی تحت هیچ شرایطی قبل از دریافت مجوز لازم، مجاز به قطع درخت یا سربرداری یا جابجایی آن نخواهد بود.

تبصره ۲- شهرداری موظف است در صورت درخواست متقاضی برای جابجایی یا سربرداری درخت رعایت ضوابط و اصول علمی و ایمنی را نموده و امکانات و تسهیلات مورد نیاز را در قبال دریافت اجور و هزینه‌های مترتبه در اختیار متقاضی قرار دهد.

ماده ۹- شهرداری موظف است نحوه استفاده از تجهیزات و امکانات شهرداری و ضوابط مربوط به هرس و جابجایی درختان، تعیین گونه‌ها و محل‌های مناسب توسعه و کاشت درختان در عرصه‌های عمومی، نگهداشت و هرس درختان عرصه‌های عمومی را تهیه پس از اخذ تأییدیه از کمیسیون ماده هفت اجرایی نماید.

تبصره - هرگونه جابجایی درختان توسط مالکین، متصدیان و ذینفعان و شهرداری در محدوده و حریم شهر و در معابر و اماکن عمومی و خصوصی با اخذ مجوز از کمیسیون موضوع ماده ۷ امکان‌پذیر است. در غیر این صورت شهرداری موظف به جلوگیری است.

ماده ۱۰- در اجرای مواد ۱ و ۲ قانون حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها و اصلاحیه‌های آن شهرداری موظف است شناسنامه باغات مشمول این قانون را به همراه مشخصات ذیل تهیه و پس از تصویب در شورای اسلامی شهر در نقشه‌های توسعه شهری به روزرسانی و منعکس نماید.

الف) شماره پلاک ثبتی یا شماره نوسازی پلاک مشمول.

ب) مساحت ملک.

ج) نشانی دقیق محل شامل شهر، منطقه، ناحیه، خیابان، کوچه، شماره، نام مالک یا ذینفع.

د) تعداد و مشخصات هر یک از درختان مشمول قانون به تفکیک نوع شمر و غیر شمر.

ه) نام، مشخصات، سمت و امضای مأمور تنظیم کننده اطلاعات شناسنامه که به عنوان ضابط دادگستری شناخته می شود.

تبصره ۱- شهرداری موظف است پس از شناسایی، باغ‌های واقع در محدوده و حریم شهر آنها را روی نقشه و سامانه‌های مربوطه (GIS) مشخص و اعلام نماید. این باغ‌ها به هیچ وجه، حتی در صورت قطع تمام درختان، بدون اخذ مجوزهای قانونی از عنوان باغ خارج نخواهند شد.

تبصره ۲- شهرداری موظف است نسخه‌ای از نقشه‌های مکانی شناسنامه باغات را جهت انتشار عمومی و بهره‌برداری مالکین و دستگاه‌های دولتی و قضایی در سامانه‌های اطلاع‌رسانی خود بارگذاری و به روزرسانی نماید.

تبصره‌های جدید:

تبصره ۳- شوراهای استان، از طریق شوراهای اسلامی شهر و شهرداری‌ها مکلف به نظارت و اطلاع‌رسانی مفاد این آیین‌نامه و اخذ گزارشات دوره‌ای حسن اجرای این آیین‌نامه از شهرداری‌ها و قرائت گزارش در شورای عالی استان‌ها می‌باشند.

تبصره ۴- در صورت قصور شهرداری در اجرای این ماده و عدم تکمیل و انتشار شناسنامه باغها، گزارش کوتاهی و ترک فعل مسئولین مربوط بایستی به دستگاههای نظارتی و مراجع ذیصلاح ارسال گردد.

ماده ۱۱- شهرداری مکلف است از مشخصات عرصه‌های مشجر، فضای سبز شهری، درختان واقع در معابر، میادین، بزرگراه‌ها و بوستان‌های عمومی فهرستی شامل نوع درخت، محیط بن، محل کاشت و تاریخ گزارش، تهیه و تنظیم نموده و مراتب را با تخصیص پلاک به سالانه بیست درصد (۲۰٪) درختان با روش‌های نوین و بر روی سامانه‌های مربوطه (GIS) منعکس و انتشار عمومی نماید.

ماده ۱۲- وزارت راه و شهرسازی و شهرداری‌ها موظفند در جهت حفظ باغات مخصوصاً در شهرهایی که سرانه فضای سبز آنها کمتر از استاندارد است در مطالعات طرح جامع شهرها حتی الامکان باغات را در کاربری فضای سبز پیش‌بینی نمایند. همچنین شهرهای زیر بیست و پنج (۲۵) هزار نفر جمعیت، از طریق معاونت امور عمرانی استانداری مربوطه اقدام می‌شود.

تبصره ۱- شهرداری‌ها و شوراهای اسلامی شهر شرایطی فراهم نمایند تا با خرید باغات محدوده شهر، بوستان‌های شهری در آنها احداث و در اختیار عموم قرار گیرد.

تبصره ۲- شهرداری‌ها موظفند سامانه‌های نظارت مردمی و گزارش‌گیری‌های مستقیم را ایجاد و هر یک از گزارش‌های مردمی واصله را تا حصول نتیجه پیگیری نماید و گزارش ماهیانه آن را به شورای حفظ حقوق بیت‌المال ارائه نماید. همچنین شهرداری موظف به ارائه گزارش‌های برخط و به روزرسانی شده مواد ۱۰ و ۱۱ این آیین‌نامه و وضعیت باغات و فضای سبز شهر را ضمن انتشار در سامانه‌های انتشار عمومی مردمی، به شورای حفظ حقوق بیت‌المال ارائه نماید. برای حفظ باغات بزرگ شهری حتی الامکان حمایت‌های لازم را از مالکان آنها به عمل آورند.

تبصره ۳- شهرداری‌ها موظفند دستورالعمل‌های تشویقی و حمایتی جهت هدایت فعالیت‌های متناسب با حفظ درختان، احیا و عملیات به زراعی، پیش‌بینی فنی و اجرایی نگهداشت و آبرسانی باغات را تهیه و سالیانه در ردیف‌های بودجه به تصویب شورای اسلامی شهر برسانند. همچنین به میزان حداقل یک برابر عوارض حاصل از تبصره سوم ماده پنج این آیین‌نامه، افزون بر میزان عوارض حاصله، به احیاء و تملک باغات از بودجه عمومی شهرداری تخصیص یابد.